

Jumala armulaste leht

Gratia Christi

Kristuse Arm

Nr 8 – 2/2011

Teie olete armu läbi päästetud usu kaudu, ja see ei ole teist enestest, vaid see on and Jumalalt – mitte tegudest, et ükski ei saaks kiidelda. Ef2:8, 9.

Jaani kirik Haapsalus

Foto: Bengt Strengell

Misjon ja Missio 2011

Koos Eesti taasiseseisvumise 20. aastapäeva tähistamisega oli põhjust tähistada 20 aasta möödumist ka misjonitööga taasalustamisest. EELK Misjonikeskus on koostöös teiste misjoniorganisatsioonidega (peamiselt Soomest) läkitanud misjonärid mh Venemaale, Saksamaale ja Keeniasse. Keenias tegutses Rael Leedjärv. Seoses tänavuse missioga Läänemaal korraldati tema fotonäitus Haapsalu Jaani kirikus (fotol). Mitmedki selle numbril piltidest puudutavad tänavust missiot.

Ülesanne Jeesuselt

Jeesus astus nende juurde ja kõneles neile: "Minule on antud kõik meelevald taevas ja maa peal. Minge siis, tehke jüngeriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni."

Mt 28:18-20

Jumal on alati meie lähedal. Ütelgem Talle seepärast alati, mis meil on vaja, et Tema abi kaudu saada näha ja tunda Tema armastust. Ennekõike pöördugem Jeesuse poole paluma Tema armu ja andeksandmist, et saada uut jõudu ülesannet jätkama!

JM / Issand on sinuga

OLED JUMALA POOLT ARMASTATUD!

Eks kaks varblast müüda veeringu eest? Ja ometi ükski neist ei langeta maha ilma teie Isa teadmata. Aga teie juuksekarvadki on kõik ära loetud. Ärge siis kartke! Teie olete enam väärt kui palju varblasi.

Mt 10:29-31.

Üldiselt kujutatakse ette, et Jumal on meist kaugel taevas ning et meilt nõutakse palju usku ja palvet, et teda siia tulema saada. See mõte on aga täiesti vale ja Jumalat alati meie lähedal ning teab, kuidas meil käsi käib. Teiseks ei sõlta Jumal meie viletsast usust või palvetest. Ta aitab meid oma armastuse ja Jeesuse ohvrisurma tõttu.

Kui kannatan haiguse või mingi muu eluraskuse all, ei aita mind vihje, et kui usud, siis saad abi. Ma ju tean, et mu usk pole piisav. Olen seda kogunud. Isegi

Foto: Jarl Roos

Missio ajaks korraldatud palvekabel Haapsalu kindlusemüüris.

Jeesuse jüngritel puudus usk. Jeesus ütles neile: "Kui teil oleks usku sinepiivakese võrra ja te ütleksite sellele mäele: "Siirdu siit sinna!", siis ta siirduks, ja miski ei oleks teile võimatu." Mt 17:20.

Õnneks tean ma ka, et Jumal on armuline ja aitab ilma midagi vastu nõudmata. See tõde ongi evangeelium. Jumal on juba ammu näinud meie olukorda ja on Jeesuse ohvri läbi kustutanud meie patud, nii et meil on nüüd Jumalaga hea vahekord. Jumal võtab meie palvet kuulda, kui vaid viitame Jeesuse tööle. Seda on Jee-

sus mitmel korral meile töotanud. Jh 14:13, 16,23.

Sest Jumal tahab saada kõige eest iseendale au ja seepärast ta meelsasti aitab neid, kes on ise abitud, vaimus vaesed, ilma usuta ja kes seepärast vaid loodavad Jumala halastusele Jeesuse tõttu. Tegelikult oleme kõik pattulangemise pärast ühesugused viletsad, uskmatud inimesed. Kellelgi pole eesõigust Jumala silmis. See, kes viitab Jeesuse tööle, saab aga abi.

Igäüks meist on Jumala jaoks ääretult palju väärt, kuid mitte meie enda isiku tõttu, kuna me oleme vaid

tolm. Aga me oleme Jumalale kallid tema enda jumaliku armastuse tõttu, millele ei leidu muud põhjust kui see, et Jumal on Jumal ja tema armastus meie vastu on jumalik. Kui väärtuslikud me oleme Jumalale, on näha sellest, et Jumal on andnud oma armsa Poja meie eest surma ja Poja surma läbi on ta andnud meile patustele patud andeks, õiguse ja igavese elu.

Kuna oleme igäüks Jumalale nii kallid, ei saa sinu usupuudus Jumalat kuidagi takistada. Miks Jumal ei võtaks su palvet kuulda, kui ta sind armastab? Ta ei saagi oma armastuse ja Jeesuse ohvri tõttu sinu eest hoolitsemata jätta. Ta on ju ka ristimise kaudu võtnud sind enda lapseks. Kui ta hoolitseb väikeste varblaste eest, miks ta siis ei hoolitseks enda lapsist?

Jeesuse ohvri ja ristimise kaudu on Jumal igal juhul meie tõeline Isa, usume me seda või mitte. Ja tema armastus oma laste suhtes pole tegevusetu. See on me lähedal ja toimiv, kuigi me seda harva näeme. Tema imeteod näivad meile enamasti tavapärase sündmustena. On ka nii, et kuna Jumal on meie eluteed oma tarkuse kohaselt ette plaaninud ja ta juhib kõike, siis pole tal vaja asjade käiku enam sekkuda. Enne kui sa midagi temalt palud, on ta võtnud su palvet arvesse ja sellele juba vastanud. Js 65:24.

Kuna Jumal teab kõike ette, poleks meil vaja isegi talle mainida, mida vajame, sest, nagu Jeesus ütleb: "Teie Isa teab, mida teile vaja läheb, enne kui te teda palute". Mt 6:8. Aga me peame saama oma Isaga kontakti. Seepärast on Jumal andnud meile palve võimaluse. Üksnes siis, kui me palume ja ta vastab, saame kogeda tema ligiolemist ja armastust. See on palve sügavaim mõte.

Kuna Jumal on meie elu, nii maapealset kui igavest, suure armastusega

plaaninud, saame teda kõigest juba ette tänada: igal hommikul algava päeva eest, tema abi eest iga raskuse eel jne. Sest Jumal ei peta, vaid peab oma töötustest kinni. Tihti ta küll ei võta meilt raskusi ära, vaid ta viib meid nendest läbi, et meile nende kaudu midagi õpetada. Igal juhul ei jäta ta kunagi meid maha.

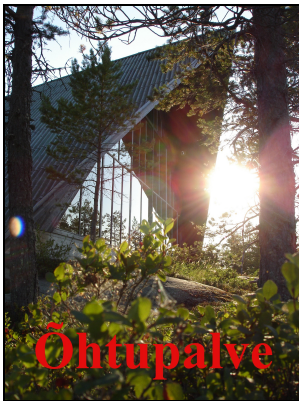
Jeesus jätkab alguses olnud teksti sõnadega: "Igaüht nüüd, kes mind tunnustab inimeste ees, teda tunnustan ka mina oma Isa ees,

kes on taevas. Aga igaihe, kes iganes minu ära salgab inimeste ees, tema salgan ära ka mina oma Isa ees, kes on taevas."

Tunnistada Jeesust tähendab sellega seoses tunnustada, et Jumal-Isa on meile Jeesuse tõttu armuline, nii et ta alati meie eest hoolitseb. Teiselt poolt, Jeesust mitte tunnustada on seesama kui kahelda, kas Jeesuse ohver meie eest on ikka piisav Jumalat meie vastu armuliseks tegema.

Meie tunnustus on inimestele ilmne, tahame või mitte. Kui meid kohtab mõni raskus, ilmneb kohe meie sõnadest, kas me loodame, et Jumal on meile Jeesuse tõttu armuline, nii et ta viib kõik hea lõpuni, või kas me salgame Jeesuse, rääkides sündmusest nii, nagu polnuks Jeesuse armu ja Jumala hoolitsemist üldse olemas. Kes usub üksnes pimedat saatust, salgab ära nii Jeesuse kui Jumala. Sul pole põhjust kuuluda nende sekka!

Juhani Martikainen

Armsad, me oleme nüüd Jumala lapsed, ja veel ei ole saanud avalikuks, kes me ükskord oleme. Me teame, et kui tema saab avalikuks, siis me oleme tema sarnased, sest siis me näeme teda, nii nagu ta on. 1 Jh. 3:2.

Armas Jeesus, ära luba mul iialgi unustada seda

mõistusele arusaamatut armu, mis on mulle osaks saanud. Nii armetuna kui ma ka ennast tunnen, võin end siiski pidada Sinu lapseks. Kui suudaksin natukenegi rohkem Sinuga sarnaneda, mu Taevane Isa! Siin tunnen ma nii palju pattu, siin on palju, mis räägiks vastu

minu õigusele olla Sinu laps. Aga kord jätan ma maha selle patuse keha ja saan oma Päästja samaseks. Siis ma võin Sind täielikult ja õigesti teenida ning Sinu armastus on mulle kõigele.

Raamatust Looda Jeesusele

Rael Leedjärve fotonäitus Haapsalus

Rael Leedjärve fotonäitus Haapsalu Jaani kirikus kuulus missio 2011. kavasse Läänemaal. Näituse avas õpetaja Kari Tynkkynen (paremal). Vasakul on Tooni ja Ants Leedjärv.

Foto: Bergt Strengell

SLEF on olnud koostöös koguduste, praostkonde ja EELK Misjonikeskusega 1989 a. saadik. Tähtis projekt oli misjonikoostöö Keenias. Rael Leedjärv Kullamaalt töötas seal meie ühisena misjonärina 2004-2008. Kõige rohkem oli ta tegev majandusliku toetuse korraldamisega kooliõpilastele.

Missiol esitas ta oma fotosid Keenias Haapsalu Jaani kirikus. Näituse korraldas EELK Misjonikeskus koos Haapsalu Jaani kogudusega.

Rael Leedjärv töötab praegu abiorganisatsioon Soomes.- BS

Sestsaadik kui evangeelium Jumala armust ja pattude andeksannist Jeesuse vere läbi tuli maailma, on ka krist-laskond ise saatana ja oma lihaliku meele toetusel energiliselt püüdnud evangeeliumit hägustada ja varjutada. See on kahjuks loomulik, kuna me jääme loomu poolest ikka sama patusteks kuni hauani, kuigi meie patud on andeks antud ja me oleme vaimu poolest sündinud ülalt Püha Vaimu läbi.

Patune liha juhib meie mõtted ja viib meid siiski eksitusse: kes ikka tahaks end nii patuseks tunnista, et vajaks nii täielikku armu, mida pakub meile evangeelium? Tahame oma pääsemises vähemalt veidigi osalised olla, kui me seda ka täielikult välja teenida ei saa.

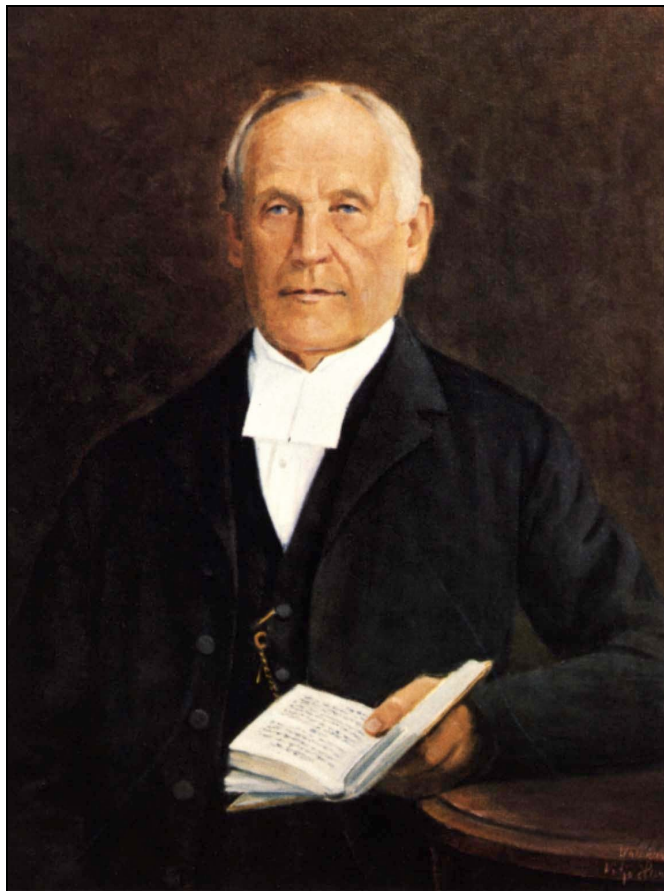
Jumal on aga pikameelne. Kui evangeelium on maailmast kadumas olnud, on ta ikka saatnud oma sulaseid seda jälle täie jõuga kuulutama. Tänavu tähistame Soomes 200 aasta möödumist **Fredrik Gabriel Hedbergi** sünnist, kelle läbi sai alguse evangeelne liikumine Soomes.

Hedbergi tegevus langes ajale, mil pietismi mõttelaad oli Soomes evangeeliumit summutamas. Pietism oli tekkinud Saksamaal 17. sajandi lõpupoolel. Selle peamised esindajad olid Philipp Jakob Spener (1635-1705), keda peetakse selle rajajaks, ja August Herman Franke (1663-1727).

Pietismi järgi ei saa inimene õigeks üksnes usku-

Tagasi evangeeliumi juurde!

Mis on vahet pietismil ja evangeelsel liikumisel

Fredrik Gabriel Hedberg 15.7.1811 – 19.8.1893

misega Jeesuse ohvrisurmasse, vaid õigekssaamiseks vajaksime ka teatud isiklikku pühitsust. See õpetus takistab inimesi evangeeliumisse uskumast, sest armu otsiv inimene ei saa kunagi kindel olla, kas ta pühitsus on piisav. Ta peab ootama erilist vaimset ilmutust, enne kui saab uskuda Jumala armusse ja olla oma

päästes kindel. Sellisest mõttelaadist räägiti kui "ootavast usust". Soomes oli selle õpetuse eesotsas Paavo Ruotsalainen (1777-1852), kes sai siin kogu pietistliku äratusliikumise juhiks.

Hedberg elas pietistlikus keskkonnas üsna pikalt ja käis läbi pietistidest sõpratega. Ta õppis teoloogiat ja ta pühitseti vaimuliku ametisse

ning ordineeriti esimesele töökohale. Alles seejärel sai ta tasapisi veendunuks pietismi ekslikkusest. 14-aastasena oli ta küll Piiblit lugedes kogenud Jeesuse armu ja armastust.

Selleks oli talle arvata-vasti abiks ka herrnhutliku kirjanduse lugemine. Nagu teada, kasutas Hedberg hiljemgi oma jutluste ettevalmistamiseks vahel herrnhutlaste postillat. Ometi hakkasid Hedbergi kiusama kahtlused.

Alles aastal 1835, kui ta leidis kirikuarhiivist Martin Lutheri Evangeeliumipostilla ja hakkas seda uurima, sai ta jälle kindlust, et inimene saab õigeks vaid Jeesuse töösse uskudes. Ta leidis, et ristiusu doktriin usu läbi õigekssaamisest on nii keskne, et sellest sõltub nii pääste kui ka igavene õndsus.

Seda silmas pidades kirjutas ta oma esimese raamatu *Uskonoppi autuuteen* – Usuõpetus õndsakssaamiseks. Selles raamatus selgitab ta põhjalikult, kus kaugeneb pietism Piibli õpetusest Kristuse läbi õigekssaamisest.

Ta rõhutab, et Jeesuse päästetöö kehtib alati, vaatamata inimese vaimulikule seisundile. Me ei või iialgi oma vaga pühitsusega saada pääste vääriliseks, vaid me peame kohe ja tingimusteta võtma omaks õiguse, mille Jeesus meie jaoks juba kätte võitnud on.

Ülalmainitud Paavo Ruotsalainen süüdistas Hedbergi "armukorra ärasegamise" pärast. Pietismi õpetuse kohaselt saab inimene Jumala armu osaliseks teatud kindla korra järgi: pattude äratundmine, nende tunnistamine, kahetsemine, otsus patud maha jätta, andeks palumine, meelemuutus ning sisemise Vaimu tunnistuse ootamine. Hedberg seevastu asendas kogu selle armukorra usuga üksnes Kristuse armusse!

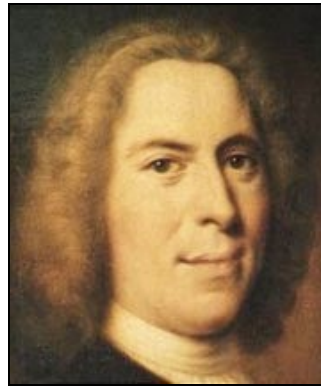
Kokkuvõtteks kirjutas Hedberg oma usuõpetuses: "Üksnes Jeesus peab olema ja igavesti jääma meile kõige kõrges. Üksnes Tema on meie õigus. Ilma Temata pole meil mingit Jumalale kõlbavat õigust. Tema üksi on meie pühitsus 1 Kr 1:30. Ilma Temata on meie oletatav pühitsus vaid ilus vale! Ta on ka meie lunastus. Ilma Temata ootab meid vaid hukkamõist ja surm, isegi

kui me pattude pärast ka lakkamatult nutaksime ning inglite kombel vaga ja alandlikku elu elaksime.

See raamat katkestas lõplikult Hedbergi ja pietistide vahelise vaimuliku ühtekuuluvuse. Hedbergi ümber hakkas koonduma järgjärgult üha rohkem rahvast. Ka mitmed vaimulikud võtsid tema sõnumi omaks ning kuulutasid seda. Hedberg jätkas oma kirjanduslikku tööd ja evangeelne äratusliikumine sai tasapisi kindlad vormid.

Teine Jumala sulane, kelle kuulutuse läbi evangeelium keset valitsevat pietismi käsumeelset õhkkonda taas selgesti kõlas, oli vennastekoguduse rajaja krahv **Nikolaus Ludvig von Zinzendorf**, kelle sünnist möödub tänava juba 311 aastat. Hedbergi sarnaselt elas ka Zinzendorf pietistidega üsna

Nikolaus von Zinzendorf
26.5.1700-9.5.1760

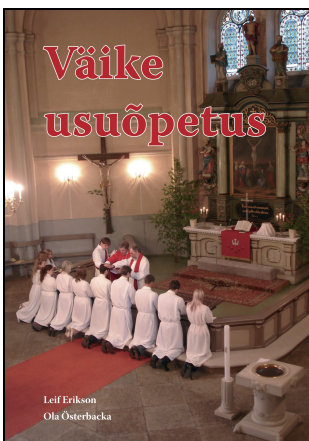
kaua sõbrasuhetes. Ta sai Halles August Herman Franke koolis pietistliku kasvatuse ja luges muuhulgas Philipp Jakob Speneri teoseid. Alles 1734 läksid tal pietismi ja puhta evangeeliumi erinevuste suhtes silmad lahti.

Tol aastal sai Herrnhutis palvetunnis Zinzendorfile Kristuse töö otsekui uuesti valgustatud ühe laulu sõnade läbi. Nii temale kui kogudusele sai ilmsiks, mida nad siiani polnud tähele pannud: et oma pääste jaoks peab vaatama ainult Jee-

susele ja tema tööle, mitte iseenda tegutsemisele või tahtmisele. Sestsaadik loeti ja tsiteeriti Herrnhutis tihti rõõmuga Martin Lutheri eessõna Pauluse kirjale roomlastele. Selle aastast jäi Zinzendorf Lutheri ustavaks poolehoidjaks.

Alles nüüd, kui ta oli leidnud oma elu tõelise aluse ja sisu, oli ta saanud selliseks rõõmsaks Jeesuse jüngeriks, mis on hiljem iseloomulik kogu Zinzendorfi äratusliikumisele. Ta õpetas, et olemas on tegelikult vaid üks patt, nimelt uskmatuse Jeesuse armusse. Herrnhutlastele sai ilmsiks, et nende usul oli teissugune alus kui hallelastel: see pole mitte ängistus ega ebakindlus oma puudulikkuse pärast, vaid kindel andeksand Kristuses. Juba 1736 tuli teateid ka Lääne-Saksast ja Šveitsist, et pietistlik seaduseorjus oli siin-seal asendunud rõõmuga Kristuse armu üle.

Juhani Martikainen

Meie Isa palve

Seitsmes palve

Vaid päästa meid ära kurjast.

Mis see tähendab?

Me palume selles palves, et meie Isa taevas päästaks meid igasugustest ihu- ja hinge-, varanduse- ja aukahjust, ja et Ta viimaks, kui meie surmatund tuleb, annaks meile õndsas otsas ja võtaks meid armuga sellest hädaorust enese juurde taevasse

Miks palume „kurjast“?

Tegelikult tähendab algtekstis see sõna „paha“,

hingevaenlast. Jeesus tahab kokku võtta kõik palved ja suunata need peavaenlase vastu. Sest temalt tuleb kõik halb ja see on tema, kes takistab meie palvete täitumist. Lk. 22:31-32

Lõpusõnad – ülistus

Sest Sinu päralt on riik ja vägi ja au igavesti. Aamen.

See ülistus on hiljem lisatud Uue Testamendi tekstile, et anda palvele pühalik lõpetus.

Mis tähendab Aamen?

See tähendab, et ma pean olema kindel selles, et selline palve on meelepärane Isale taevas ja et Ta võtab seda kuulda; sest Tema ise on käskinud meid nii paluda ja töötanud, et Ta tahab meid kuulda. Aamen, aamen, see tähendab: jah, jah, see sünnib tõesti nõnda.

Raamatust Väike usuõpetus

Olete kutsutud õnnistamiseks

Aga viimaks, olge kõik üksmeelsed, kaastundlikud, vennalikud, halastajad, alandlikud. Ärge tasuge kurja kurjaga ega sõimu sõimuga, vaid hoopis õnnistage – sest õnnistamiseks te olete kutsutud –, et ka teie võiksite pärida õnnistuse.

1.Pt 3:8

Need kristlased, kellele kiri suunatud oli, pidid elama ühiskonnas, kus esines eba Jumala kummardamist ja liiderlikkust.

Esiteks tahab Peetrus lohutada ja manitseda kirja vastuvõtjaid, kes kannatavad oma usu tõttu. Ta manitseb neid elama mitte inimeste himude, vaid Jumala tahte järgi seda aega, mis veel alles on: *Sest te olete minevikus küllalt palju aega mööda saatnud paganate tahtmisi täites, elades kõlvatuses, himudes, purjutamises, prassimistes, joomingutes ja sündsusetutes eba Jumalateenistustes.* 1 Pt 4:3.

See endine eluviis peab kuuluma minevikku. Neid kutsutakse elama uut moodi, nagu Peetrus manitseb sama kirja eelnevas peatükis: *Armsad, ma manitsen teid kui majalisi ja võõraid siin ilmas – hoiduge lihalikest himudest, mis sõdivad hinge vastu! Käituge hästi paganate keskel, et kuigi nad teist räägivad paha kui kurjategijaist, siiski, pannes tähele teie häid tegusid, annaksid nad Jumalale au aruandmise päeval.* 1 Pt 2:11,12.

Foto: Jari Roos

Kontsert - tänujumalateenistus Haapsalu linnuses 20 augustil 2011.

Need kristlased elasid usus ülestõusnud Kristusesse. Sellest tulenevalt kiusati neid taga. Just selles olukorras manitses Peetrus neid olema üksmeelsed, kaastundlikud, armastada vendi, olla halastav ja alandlik. Armastada vendi tähendas kristlikus keelepruugis armastada kõiki, kes uskusid Jeesusesse. Kui neid teotati, ei tohtinud nad tasuda kurja kurjaga, vaid selle asemel õnnistama, sest neid on kutsutud õnnistust pärima.

Need Peetruse kirjutatud lohutus- ja manitsussõnad ei puuduta ainult kristlasi Väike-Aasias, vaid ka meid tänasel päeval. Meie olukord on mitmel moel erinev nende esimeste kristlaste omast. Ilmalikus mõttes elame me võib-olla paremini. Meil on toit igaks päevaks, võimalus haridusele, töö vaheldub puhkuse ja va-

ba ajaga, olemas on raviteenus ja hiljem pension, mis võib olla väike, aga piisav kõige vajalikuma jaoks.

Aga ka tänapäeva kristlased kogeavad Kristuse nimel kannatamist. Me kuuleme mitmetest maailma paikadest uudiseid kristlastest, keda nende usu tõttu taga kiusatakse. Sageli on tegemist nii vaimsete kui füüsiliste piinadega, mis mõnel juhul jätvad jäljed kogu eluks. Arvatakse, et sellises olukorras peaks inimesed ristiusust loobuma. Kuid asi on vastupidi. Just siis liigub Jumalariik jõudsalt edasi ja paljud tulevad usule.

Ühiskonnas, kus me elame, ei kiusata kristlasi taga avalikult. Teatud olukordades on siiski tunda negatiivset suhtumist neisse, kes usuvad Jeesusesse ja kõigesse, mis on kirjas Jumala Sõnas. Ei pea tundma

otsest tagakiusamist, kuid põlgus võib väljenduda mitmel moel. Need võivad olla pilkavad sõnad, mida kuulete tööl, koolis, linnas või külas, või põhjendamatud väited, mida on kuulda massimeediast.

Kahtlemata võib juhtuda, et meil ei ole õnnestunud olla kõige heledam Kristuse valgus maailmale ja me peame välja kannatama häbi oma ilmselge ebaõnnestumise pärast. Aga selle patukoorma võime me Jeesuse risti alla panna ja jätta Jumala armulikesse kätte.

Aga kui me peame kannatama selle tõttu, et usume Jeesusesse, õiguse nimel, kuidas siis on? Tegelikult ei tunne me end siis üldse õndsana, pigem kurva ja õnnetuna. Aga me peaksime omatunnetest kaugemale vaatama. Peetrus ütleb meie

kirjakohas: *Aga kui te peaksite kannatama õiguse pärast, siis olete õndsad.*” Ent ärge kartke nende hirmutamist ja ärge kohkuge. 1 Pt 3:14.

Ka apostel Paulus õpetab meile, et kristlane võib olla kiusatud igal viisil: *väljas olid tülid, sees kartused.* 2 Kor 7:5. Õndsad oleme me sellepärast, et kuulume Kristusele, kes oli põlatud ja

teotatud. Mitte sellepärast, et me ise mingil moel oleme heasüdamlikud ja sellepärast kuulume talle, vaid kuna Jumal armastab meid nii väga, et ta oma enese Poja, Jeesuse Kristuse, on meie pattude eest lunastuseks andnud. Sellepärast oleme me “pärinud õnnistuse.”

Tänu sellele “oleme me tulnud maailma, kus kõik on

andeks antud ja kus antakse andeks piiritult”, nagu kirjutab ühes mõtiskluses rootsi piiskop Bo Giertz. Me ei pea võitlema üksinda võitlust oma olemasolu pärast, tasuma kurja kurjaga ega sõimu sõimuga. Me võime teha vastupidiselt: õnnistada teisi, selle tõttu, et meil on ja iga päev saame juurde nii palju õnnistust, et sellest

piisab ka teiste õnnistamiseks.

Meie palvetame:

Tänu, kalliss taevane Isa, sinu õnnistuse eest!
Tänu pattude andeks andmise eest
ja lubaduse eest,
et meil on igavene elu Jeesuses Kristuses,
meie Issandas, Aamen.

Hans Sandberg

Jumal on nõtrades vägev

Jumala riik on imelik riik. Selle elanikud on kõik iseeneses nõdrad ja viletsad. Tublisid ja vägevaid inimesi sinna ei lasta. Et selle riigi elanikud ei langeks kõrku- ssesse, vaid jääksid alandlikuks, laseb Issand kuradil neid karistada, tuletamaks neile meelde nende patte ja väärsamme. Sest vaid alandlikuina võib Jumal neid kasutada oma sulastena. Apostel Pauluski sai tihti kogeda seda Issanda karistust. Ta kirjutab sellest oma teises kirjas korintlastele vastuseks neile, kes mõtlesid, et ta pole õige apostel:

Seepärast, et ma ei läheks kõrgiks, on mulle liha sisse antud vai, saatana ingel, mind rusikatega peksma, et ma ei läheks kõrgiks. Ma olen selle pärast kolm korda Issandat palunud, et see minust lahkuks. Kuid tema ütles mulle: "Sulle piisab minu armust, sest nõtruses saab vägi täielikuks." Nii ma siis kiitlen meelsamini oma nõtrusest, et Kristuse vägi laskuks elama minu peale. Seepärast mul ongi hea meel nõtruses, vägivalla all, hädades, tagakiusamistes ja ahistustes Kristuse pärast, sest kui ma olen nõder, siis ma olen vägev.

2 Kr 12:(1-6), 7-10

Meie, kellele nii suuri ülesandeid nagu Paulusele pole antud, oleme siiski Jumala evangeeliumi käskjalad maailmas. Jumal on valinud meid selleks, hoolimata meie inimlikest puudustest ja nõrkustest. Mõistagi oleks Jumal võinud läkitada oma inglid, nii nagu ta Jeesuse sünniga seoses tegi. Inglid teatasid karjastele

Jeesuse sünnist ning et ta on Messias, Issand. Lk 2:8-10.

Ometi ei vali Jumal evangeeliumi levitajaiks inglid või vaime, vaid inimesi. Need varustab ta Püha Vaimuga ja annab ülesandeks *"teha Jeesuse jüngeriteks kõik rahvad, ristida neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetada neid pidama kõike, mida*

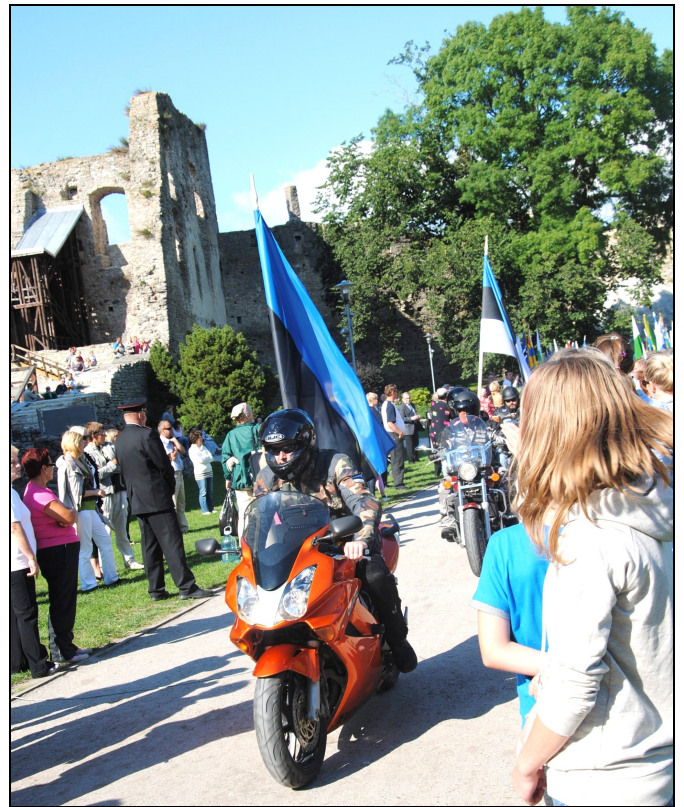

Foto: Jari Roos

Rahvusvaheline kristlike mootorratturite ühendus Gospel Riders sõidutas riigilippusid läbi Haapsalu linna.

Jeesus on käskinud.” Mt 28:19,20. See tähendab kuulutada inimestele Jumala suuri tegusid Jeesuse läbi ja nii anda neile osadus Jeesuse taevaliku pärandiga.

Valides kaksteist apostolit oli Jeesus teadlik, missugused nad olid. Sest juba igavesest ajast teadis ta, et kogu maailm saab pattulange- mise läbi vaimulikult hä-

vitatud. Rm 7:18. Ja ilma Püha Vaimu juhtimiseta evangeeliumi juurde jääme me Jumala vaenlasteks. Aga vaim sünnitab meid uuesti ja teeb meid headeks Jumala tööriistadeks ristimise ja usu kaudu. *"Jumal teeb kõik uueks."* Ilm 21:5. Vana inimene sureb ja uus inimene tõuseb. *"Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus*

loodu, vana on möödunud, uus on sündinud." 2Kr 5:17.

Damaskuses olles sai Paulus Ananiase sõnakoolutamise läbi Püha Vaimu õpetust evangeeliumist ja seega uuestisündimise anni. Ananias rääkis talle kõigest, mida Jeesus meie pääste jaoks on teinud ning vahendas talle Jumala kutset kuulutada evangeeliumi nii paganale kui ka juutidele. Paulus sai selle kutse pärast Jeesuse surma ja ülestõusmist. Ap 9:15.

Paulus hoidis end alandlikuna ega tahtnud end esile tõsta. Esimeses kirjas korintlastele kirjutab ta: "Kui ma teie juurde tuln, vennad, ei tulnud ma eriti üleva kõne või tarkusega kuulutama teile Jumala saladust. Sest ma otsustasin teada teie keskel ainult Jeesusest Kristusest ja temast kui ristilöödust." 1Kr 2:1-2. Teine kord võrdleb ta end hapra saviastjaga: "See aare (evangeelium) on meil aga saviastjates, et võrratult suur vägi oleks Jumala oma ja ei midagi meist." 2Kr 4:7.

Sest me elame nagu kahes maailmas, ühelt poolt patuses ihus, mis kunagi ei parane, vaid ikka võitleb Jumala tõe vastu. Seda lihaliku meelt peame iga päev evangeeliumiga suretama. Teiselt poolt elame juba taevas, nagu Paulus kirjutab: "Te olete surnud ja teie elu on koos Kristusega Jumalas." Kl 3:3. Meie uus loomus usu kaudu Kristuses pole silmaga nähtav, kuigi see on juba nüüd olemas. Aga "kui Kristus, teie elu, saab avalikuks, siis saate ka teie koos temaga avalikuks kirikus." Kl 3:4.

Paulus kogeb seda kaheksugust elu raskena ja kirjutab roomlastele: "Ma ei mõista ju, mida ma teen: sest ma ei tee seda, mida tahan, vaid ma teen, mida vihkan." Rm 7:15. Pääste puhul on ta teadlik oma vääritusest ja peale selle piinab teda üks

Foto: Bengt Strengell

Palve- ja tänuõhtu "20 aastat koostööd ja vabadust" Haapsalus 21.08.2011, kus kogunesid koostööorganisatsioonid. Esimesel pingil Mika Tuovinen ja Leena Lehtinen.

"vai lihas, mille Jumala on talle andnud, et ta ei läheks kõrgiks." 2 Kr 12:7. Me ei tea, mis vai see oli, aga Paulus teab, et see tuleneb ta patusest loomust, mis on paradüüsis pattulangemise tagajärg. Ta näeb selgelt oma tõelist olukorda ja kirjutab roomlastele: "Oh mind õnnetut inimest! Kes ostab mu lahti sellest surma ihust?" Aga tegelikult ta teab, kust tuleb abi: "Tänu olgu Jumalale meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi!" Rm 7:24-25

Meil kõigil on patune loomus ning seepärast ka oma vai lihas, et me jääksime alandlikuks. "Keegi pole Jumala ees õige." Rm 3:12. Ometi on Jeesus valinud just seesuguseid ebatäiuslikke inimesi oma tunnistajaks maailmas. Aga ta annab neile armu ja ütleb: "Sulle piisab minu armust, sest nõtr-

ruses saab vägi täielikuks." Need sõnad lohutavad meid, kui me tunneme, et me oleme väärtusetud. Jeesus ei surnud ju õigete, vaid patuste eest. Mk 2:17, Rm 5:8. Mäletagem ka prohvet Jesaja sõnu Jeesusest: "Ta võttis enese peale meie haigused ja

hea meel nõtruses, vägivalla all, hädades, tagakiusamistes ja ahistustes Kristuse pärast, sest kui ma olen nõder, siis ma olen vägev." Kristlane, kes järgib Jumala sõna, ei saa inimeste poolt oodata heatahtlikkust. "Ei ole teener suurem kui ta isand, Kui nad on taga kiusanud mind, kiusavad nad taga teidki," ütleb Jeesus. Jh 15:20.

Ometi saame me rõõmustada selle üle, et Püha Vaim juhib meid Jeesuse tõttu imelisel viisil taevasse. Olgu meie tunnistus ikka nagu Paulusel: „Mulle olgu olemata, et ma kiitleksin muu kui meie Issanda Jeesuse Kristuse risti üle, mille läbi maailm on minule risti löödud ja mina maailmale.

Gl 6:14. Aamen.

Bengt Strengell

SLEFI[®] eestimisjoni töövahend.

Toimetajad: Juhani Martikainen ja Bengt Strengell

Abiks: Piret Riim

Kodulehekülj: gratiachristi.net, slef.fi

Kontakt: est@slef.fi või SLEFI töötaja Eestis: Heikki Mutso, tel. 5100487 e-post: heikki.mutso@slef.fi

SLEF Eesti-töö komitee Esmees Bengt Strengell Grannabbavägen 70 FIN-68700 TERJÄRV Soome.

Tel: +358 6 867 5194 Mobiil: +358 500 166 099

Pangakonto SLEFI Eestis: SEB, "Bengt Strengell"

10602005858001; Soomes: SLEF: Aktia Bank, IBAN: FI45 40551120002096 BIC: HELSFIHH

*) Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland r.f. (MTÜ Rootsi Luterlik Evangeeliumiühendus Soomes)

ISSN 1798-2049 3